

Իւ իւր արարող զայս ամենայն՝ աստուծոյ մայրախաչին՝
 օգնականութեամբսն, — Տարակաւալիք Յարգի Լանդիս
 ատկեցիք, — Դոս արարք, «Կա՛մ» Որսւմ փառք յաւել-
 տեսանաւ, ամէնէն, Եւ տարաբ զայս, արեւոր կամայցաւ
 մարդայն Համար կեանիք յոնդոմնել՝ առեւի ճոք եւ
 իմաստաւ Թիւնն Դիգորմ Եղ՝ քան լմէ աշխարհ եւ
 մարքս առեղեկութեմ Դոս արարք, արեւ իրաւանք շուր
 ամասնէն քառասունական արեւորի զայս արարող հանգրաւմ
 Դասականութեմ արեւն արեւն արեւն եւ արեւն կողմն արեւն

հանձնում՝ նորոտ համար կհանք կամ՝ կին շինելու ։
 Յոսուսի մի և նոյն Աստուածային իմաստութեամբ ,
 Ազնիւ Ազգ , ներկայ եւս այս կուտական կրթարան ,
 այս Սուրբ Բանկոտ իսկ Ռուսաճառան , ձեր՝ ազգիս
 'նախապատիւ Հառնի և Եղիարց զորավարից ծնողից
 հանեց , և ձեր վեճակ համար՝ հողեւոր կեանք հաս-
 տատեց . ձեր դատեքաց՝ զարցոց հաստաց . և ձեր
 ուստեքաց՝ հանգիստարան փաստաց նստեցարց .

Զորթիք ուրեմն , և նախաճայր Արամայ տէր
 աւելիմէր տեսանէք ձեզ պիտան , այն՝ եւս աւաւել-
 քան զկեանք . զն թէ կանայք եղին կեանք արանց
 իւրեանց՝ ապաքէն և ուստեմն է կեանք կինաց ձե-
 րաց , և շշմարիտ կեանք , — ԷԷ :

Այս մանկուհիք ի ներքուստ , և ()-
 րիորդք ի վերուստ՝ պիտարտ սղջու-
 նելով՝ զօգջիր երկնից ընդ երկրի ըղ-
 հաշաւութիւն պատկերիկն : Ահաւ
 նախ՝ որպէս և սովորութիւն է՝ Այդ-
 դիական ուսմանց հարցութորձ ի Պա-
 րոն Զովհաննիսէ Ա. Սարգստեանց՝ որ
 հայկեցալ ի սովորութիւն ժամանակիկն ,
 և ի ստեղծ փոփոխութիւնս Ուսուց-
 չադն առ ի պահասութեանէ վարձուն՝
 դորտ արդաւանութիւն կարէր այս Դպրաց ,
 հաւանելի հանուրց երեւոյց , զի հա-
 մարձակ պատասխանեցին ի հեղա ի
 պարունակեան : ի թուարանութեան ի
 քերականութեան և յաշխարհագրու-
 թեան : Ստուգուած ապա շնորհակալու-
 թիւն Արժապետանց Զարգոյ Պարոն
 Քննչին վասն տգիտիրական աշխա-
 տանայն :

Հատեան եկաց յոմամ Զովհան-
 նէս Մալխաս և զԲեռ զստերն վճա-
 րել կամելով զպարտոս — սրտովեաց
 ի լոյս զԵրեւոյն ի ՀԱՅԿ և 'Երա-
 դովթ : Իւր իբրեւ եհաւ յայն որ ասէր .

Զայն յաւաճեալս քաղաք ,
 ՀԱՅԿ՝ է այս երկրք ,
 Ար ստուգեաց ցարին իւր ,
 Զստուգածութեան զ'Երեւովթ :

Ճգեցաւ վարագոյրն , և ահեղափառ
 շին զպաւ ձիւթաւան տրտիկեր ՀԱՅ-
 ԱՅ ընդգէլ՝ Բնայ՝ գործ ընախ
 Ղ.էլահօգայ Ղ.ազգիացոյ՝ վարձա-
 պետի 'Եկարդութեան այսր Ղ.ալրցի :

Ներքեալ ծախելք վարձապետին՝ ի
 պատիւ աւուրս հրաշալւոյ . և երկից
 զսիրտս սերնդոց նորա կարի վսեմ՝
 գնացանաք :

Նմին յաջորդեաց Օրիորդ Սոյովմ՝
 'Ե. Ս. Սոլաւանան՝ զՀայս ընդ Հինգ
 Համեմատել —

Հայս վայր ժամանակոյ՝ ընկալաք
 յաննեկայ Եղբօրէն զհետագայ շնոր-
 հոտորէս՝ և ընթերցաք :

Պատուելի Հանգիստեալք :

Ձիւն էլիք տեսնել այսոր . — հանդէս նորանը-
 շան ի Կարիսթա : Այն նորանշուն իրաւի . զի
 էլ երբէք հասարեցաւ , աստ ի միջ թրում հանդէս
 Հարցութեան Սիւստան Օրիորդոյ : Այլ է
 երբէք գլխամաւ , յաւաճ երկ տեղեկաց արեւա-
 տեանէլ զպայտիս օր . — Այլ ահա տեսնելիք , և
 փառս մատուցանելիք Տեսնել , որ արժանի ուրա-
 րեւոյ այսմ :

Շնորհաւոր է օրս Պատուելիք , և շնորհաւորելիք
 ուրախ սրտիւ մեզ , որ ի միջ փոքրիկ հասարակու-
 թեան մերում յաւելուլ ունեք և դաւանծին
 և զվաշխուլ Գրպոյ Եղբայրն վասն ապրիւ վայր-
 լապի Օրիորդոյ :

Ձեկն պարկ ազգաւր . Օրիորդք մեր ցարդ ի
 շրջաշրջալ զ'Երեւոյն ուսմանց . այլ էր՝ որ ստան-
 ձին սանկ , և էր՝ որ օտարազգի ուստ ինքանայ
 ստեալ , զյոյ ցանկին զաղբին զմարտ զրախանու-
 թեան , զի պակասէր հասարակաց դպրատուն աղ-
 զադին :

Բհն և այս թերութիւն իրաւ 'Շնորհիւ Տեսնել՝
 Պատուելի հանգիստեալք , կաւուցմամբ Աւուր
 Սանթաւա Դպրոցիս . որ թէն զեւ կաթնիկեր՝ ըստն
 դարէ տաղի ընկայիլ բարեշնորհ հաճոյից մերոց
 զարտոթ երեւոյրիս մասնայ երկասիրութեան իւ-
 րոյ : Ինկալարեւել ուրեմն սիրով դնոյն , զի ար-
 ժանի էք այսմ երախտեաց , քանզի և ձեր խն-
 ձորէք մեծ եղին ի փրայ նորոտին Սուրբ Սանդի-
 տիս . զոր և տին ունիմք ահեղաւաճիք և ևս՝ ի կա-
 տարեկացիութեն . զի դու սկսաքն Ըստեճով , ոչ
 միայն ոգւստ այլ և պարծանք իսկ ձեր եղեցին ի
 յաւիտեան :

Այս նիստ Հայրենական զպրու-
 թեանց հանգէս՝ ի մեան նոյն իսկ Սըր-
 քաղան Պաշտօնէից բանին Աստուծոյ՝ ի
 Էլիք, Բառաքիտ-Էլիս , և Բնեքընաճա , Թաա-
 Բուսեթիս , Ըստըրդ Մանկից , Ընկալուն , Բեր-
 րանէլիս հարգապատասխանիք , Գընդ-Էլիս , Կեր-
 անէլիս Հայոց , Գրաւանէլիս Հայոց , Գրաւանէլիս
 Կարեւոր , ևս և յոր , Եղեւոյն Ելիս :

Այս ևս Հանդիսացուցին զԱստղիկ մեր և զՍոս՝ Օրբորդ-Իւզաքեթը Աւարտեւեան Աւարտնիւանայ և Վարդանիկ Խաչիկ թո՛ւ Ալիսուսմ, յորժամ մին բազմաւ յաթո՛ւ հնաւոյ և միւսն՝ յանդիման կացեալ պատմեաց նմա զաղէտս իւր։ Այստեան ծանրամեռութիւն օրբորդին և բնական տմաշ-հոտութիւն Վարդանիւան՝ որ գրեթե կահանմամբ օտէր և կարեքնական յօրինեցին զտեսարանն և ի ծիծաղ և ի ծափ յորդորեցին զատեանն ըստը։

Իսկ որ մտեմաւոյն և առաքինի յօրինեցին զՀանդէսն՝ էին Մարիամանքն երկուքն և յորոց Մարիամ Խաչիկ Մկրտիչ Դաքեցի կերպարանէր զուրի իմն պարայած յԱնտառին Արմենակայ՝ յԱյրարատ և տա-րակուսանօր իմն մնամայր

Ո՛ւր այն տղան սրբութեան և
Զօր նախ յարուց Հայաստան,
Հաշտել զՏէր և իւրեք և
Ըզնորդ և հուճ մեր օրհնել և

Անճա եղև մինչ իտպաւ և
Արմենակայն ստ բբ ունաւ և
Բուր ի Խոսեան հաղանիս և
Դիտաց նստեալ աշխարհիս և

Ո՞նց յատեղուան, ո՞նի՛ Արև և
Ո՞նի ի ծաղիկ՝ ո՞նի ուրեք և
Իսկ օտ ի սեռ և տեսակ և
Զողջոյն կրթէր յամենակ և

Աստ ի վերայ եռասանուոյ եղան երկուքն Հատարք նորոյ Հայկազեան Բաւարանին և Մարիամ՝ Մինաս Աւետեան՝ Հայուհին երախտաղէտ՝ սկսաւ ասել ցնու

Ուր ի Մարիամ մեղաւ որ՝
Այսքան տարում և տեսար և
Յածիս Մուսկայի հրկնաւոր և
Հայ որ ջուշեւ իմաստուն և
Արդ զքստակն անմբուր և
Զոր յուսկ պաշտէ քո * Վարդ և

* Մինչ ի Մեծն Պօլիս երևցան Բաւարանքը և ընդ նորին տնորակ իմն քառաթեթիմ զԱրարայ և

Ընդ երախտեաց տրիսուր
Բողմամբատակ Ծերեռեւոյն և
Աւանտ արգեթել յերկայն օր և
Միշտ անդառն միշտ անդառն և
Ընդ Անմահից համարայլ և
ԶԱրեւ օրհնել ինքնաւան և
Մի տեսցի Մահն ի զուր
Զայն մեղանչել Արեւ որ և
Զոր անմահին տարբ իւր և
Բան ըզուրի զուարթուն և
Զի թէ և ի ճիգ անմահաւոր և
Այսքան մտն ինչ շքնաւոր և
Ո՛ր յանմահից յուսկուր և
Եւր իմական իւր իմն և
Որքան օտ ծաղիկ աղագոր
Գորի Մահուն կող յանուր
Որ յաղագորս տարու իւր և
Զանմահին յուսկ պերճութիւն և
Իմիջ արդ Մահից անմահաւոր
Այն ինչքն ի համարայ և
Որ զԱյս տար մի ներկուր և
Աստեան տես իտարատայն և
Իւր յորժ իւրեանց օրհնայլ և
Զերախտաղէտ սիրտ ի թոր
Դաքեցիցն Արար և
Զարարած մեծ քան զԱնուն
Տէր ամբարձցի զաղուի իւր և
Ըզնա օրհնել և ի իւր իւր և
Ուստի բղիթն յոր տեսար
Մեղ աղագոր բարութիւն և

Ի մէջ բազում նորութեանց Հանդիսին՝ նոր և շքեղ երեւէր Օրբորդ Ովսանայ թո՛ւ Ալիսուսմանց զաւա-ջնն Հրապարակաւ պատաւխանել Վերականգնան Հարցմանց և

Կորագոյն իսկ երեւէր և միւս օրի-որդաց թէ ի ճառս թէ կաճառս և այլ յաւէտ նկարագոյն տարբ զՀանդէսն Բա-բու Մարիամի՝ Հիդիկ աղաւ և որ իմիջ զանգղիարէն ուսմանցն յառաջադե-

թէ կեղծ և թէ անկեղծ անուն՝ շեմոցայ և Բանքն աղցեցին ինձ և Իւր երևակայութիւն իմ յայտ տե-սիլ առաջնորդեաց և Զգտանելով զմիջոց Հրատա-րակութեան տարու և աղագորցի զաւաջնն ի վար-ճան բաւից Մարիամի և Արարիւնի և ուրժմ պատիւ անձին համարեաց հուսկել վերանն ի նաւախտիս նորահաստատ Գարդեթի՝ իւր դայն նա-չանիկ մեծի համարման իմն յԱՅՏ և անկի և

Ս. Դ. Թ.

մութիւնն՝ նշանաւոր հանդիսացու և ՚ի
Հայկախան մասին : Հայ գրչուծիւն
նորա գրեթէ մի միայն էր ՚ի Դ-ըս-
րոցին՝ յիս Պարոնիկ Իզեբայի Գ .
Հովհաննիսեանց : Օռարձայի եղև
ասել նորա յատենն և գիտակերպա-
կանն մտղ՝ որ սկսանի :

Իրաւունքէն Սթեփան , Լուսին .
Տէ՛ . Ազատէ՛ Թէ՛ ԻՅ՝ ԷԷ 104 :

Եւայ՝ Օրորդ . Մարտիմ Յ . Ա-
ղաբէ գեանց՝ մասաց բազմականին ըզ
շորհարուլիս Կարոցին՝ արինակ զայս .

Ան էն մեզ շնորհք . յորզի հանդիսանաւ . և
մեծագոյն իսկ , որով Ազատիւրաւոր և ուսումնա-
սիրաւոր հոգեւոր շուք գնել մեզ . հասարական
կրթարանին՝ Սեփարիլի ներկայութեամբ ձևով .
Կուսան նարածին է Սուր Սանդուխտ Կարոց ,
և աշակերտք մասագործարք թողովին . և զի՛նչ
արժանի երախտացէ ունիցին զգիտարէն բերկ-
բանաց . — Ո՛ր էնչ — Յուսացեալ Լեմբ ՚ի կենդանին
յուրիւնիցն Հնորք և պաշտպանք միւր . յուսացեալ
եմբ պատասխանել վատուեմ անկարողութեանց ձեռք
յորժամ՝ ուսումնասիրք քարք և եղբարքոյ այսորքի
հասանիցին հարկանել ՚ի քնարի Հայրենեաց՝ զմասն
նախահարց իրականց և գիտելոյս միւր .

Երկայնաւոր Եղբարք՝ Յարգի հանդիսանաւ , և
պղծիւք օրինցք տնար հասակիւ և ակնարկիւ .
և անոս այս հասակին կրթարան ՚ի հոգսական սրտից
ըւրոց ըզիտեց շնորհակոյնս՝ արժանի երախտաց
մեծոց . երկայնաւոր Եղբարք :

Իւ իբրև աւարտեաց նա՝ տասց և
Պարուն Խ . Ա . Ռ . Ս . Սթեփանեան զիւր
Վերթուած ՚ի Կարոցին՝ արինակ զայս .

Այս մեզ աւարտ .
Այս մեզ նոր դարձեալ ,
Ո՛ր հանդիսացեալք ,
Ազգիւ բովաղուեալք :

Անն մեզ փայլունք
Անն շաղկապեալք ,
Ձեռն անպատմանի
Համակ լուսարուեալք :

Այս էր կարծեմ այն
Չոր զիւր օրինակն ,
Լուծ զթաղից
Ազգին յերևան :

Որ անցեալ ասի
Ո՛ր էնչ տրտանի ,
Հնդին բարքու
Յիւրեանց Հայրենի :

Թե՛ Սանդուխտ ՚ի փշոց
Կոկոն նորաւոր ,
Ձեռք նախկին փայլուն
Յարև Բուսեաց :

Արդ անտէք քանի՛
Եւայ քանի՛ Որդի ,
Որ մաքուր հնդին
Ըզ ընդ . Լայի :

Որք ամ՝ մի յաւաղ
Իտեմով և պատմով ,
Հալիւ ինչ կարեաց
Ունին բառ բայ :

Օ՛ր անտէք քանի՛
Բառիւք Հայրենի .
Լուսն օրինակ
Բացման կոկոնի :

Ազգիւն պտուր
Մեզ կարգիւ ամ՝ նոր ,

Ուր դասեք Հայկաց
Հուր տուն Հոր և Մոր :

Փութապեղ սպա ,
Մաղթել զհնամայ
Կոկոն անասուն
Չայս տուն յարակայ :

Որ Բզգիս հանդի
Բուրգն անպատմանի .
Հալիւ մեզ ընդ
Կոկոն գեաւորի :

Իւ յաւարտել նորին այնինչ ըն-
ծայքն ՚ի խանի մատուցան դասաւորու ,
Վարժապետն աւարկիւս առ աշակերտս
իւր՝ այսպէս

Աշակերտք իմ , և հոգեւոր երկունցս օրինակ՝ Եր-
նունդք . անհաճող պատկերաւոր մտայ , անհաճող ըր-
բարիւնք յարմարեալ , — ասկիւն աշխատեցայք . և
նչ կարեք ուրումով՝ թէ ասելի քան զայս մեր՝
Պարձին արդարատեցան : Բայց զի՛նչ այսուքիցն էր
արդիւ՛մ՝ համեմատութեամբ ուսինչ համակրու-
թեանս իմոյ , օրնոյ իմոյ . — զի՛նչ պաղտուն զիւրգի
երկրի համեմատութեամբ դասարանին յաւաղու-
զիմով լեռնց մերոյ . — զի՛նչ ոտաւարտու և այլազոր
տաւարս իցեն՝ համեմատութեամբ յուսոյն՝ Որ յամեն
աւարկիւս ՚ի մէնջ իսկ քնիւնեանց օրինակ՝ Չոս-
տա՛ քուրքն դարձան և զի՛նչ տղայանիւն ըսց զբա-
ռաւորքն և ուսանել պիտիք զիւս՝ յուսեան մեան .
և ՚ի կենդան և ՚ի մահու անարդարեալ : Սոքա՛ և զմի
միայն աւարկ կարիս մեր նչ բառանս , բայց զիւրու-
թեան , և զիւրու իմեն միայն է ոչ մարիս հարաւոր
թիւն :

Հայեցարեւք դասաւորեք իմ՝ զեպ ՚ի Հայի և
Հայաստան , և իմաւորեք ինչ օրնոյ անպաւնք և ար-
նունդք իցեք : Մի Սիւնե Բովն աշխարհն , որ
ԱՍՏՈՒԱՅԵՍԵՒ ՎԵԼԵՍ ԴԱՍԻԱՆԵԼԵՒԻԻԻՐ՝
քողոյք աշօր անկարիկ սաւ ձեղ , և զդրանն Կոստա-
ժաստանի Հայաստան մոլոր անուշակ ցող՝ ոչ
յոսիկ և յարմար մեր , այլ յուսումն և հանձնար
մեր , այլ ՚ի ուր և միաբանութիւն մեր , այլ ՚ի մար
և ՚ի կոն մեր . — Օ՛ր էնչ այս Հոր և այս Մոր հարձ-
ոյց և հոմոց համեմատ լիցի մեր ուր և երանդն ,
մեր վտար և բարքն , մեր հաւատ և Երմեանդուն
թիւն :

Մի տղիւք բարք և եղբարք իմ , Լ . — Հայաստան
սովոր էր երբեմն զհաւր զիւրոցն , և զիւր՝ զբոլորն
՚ի մի սաւաղարտ՝ պաշտել , իստ որսւծ՝ միայն Հոյ-
ստանն էր երկիր Ստաւան Բովն և Ստաւանդաւոր ,
և ՚ի նմանն միայնոր ուսանել հանգուակ տարբորն
լծիւ զարմակալի կատա նախախնամութեան իւրոյ :
Հայաստան և զարգան զիւր ՚ի մի իրարոց եղբարու-
թեան և քուրու լեռն համակել զմեզ : Կայք՝ որ
պէս և կայքիւք : Մշակեցեք զբարքուն Կասաւոր

* Որ դո՛ Կ . և քիցի օրինակ արտասան յընթեա-
նուն՝ քալ հասու լինի թողովանոց Դայրոցի :

ախօս : Հնարաց փութացաւա՛ք , և յատ կենարարին
մերոյ ասե՛լ : Ըմբկե՛ք՝ զառմանն զոր և ս ըմբկ լոց եմ՝
և . հառաւայե՛ք զի սրտի տանն ա՛յլ է իմ՝ ալլ որբա-
ղան Հորս , յառնո՞ մտտերուք :

Մրցանակք որդեանց էին ոսկի
մատիւս ե. ոսկի դրիչ 'ի Պարոն Յա-
րութիւն Պ. Վրիդորեանց : Օսգք
կրկին Աշխարհադիպոյ 'ի Պարոն Ա-
ւետքի Վարդանան : Օսգ Սուրբ
Րնճոյ գրոց յաններիայ Լզրորէ .
Օսգ տրակերպարդ Անդղիտցի
դրոց 'ի Պարոն Ս'կրաչէ Աշտու-
ղեան : և չորս հաս իւրանոցք Աա-
նանց՝ իւրեանց սարսոն 'ի Պարոն Ս'ի-
նասոյ 'Երեսիտէ : Իսկ մնացեալքն
ոմնեայն հոգացեալք 'ի Ղարոցէն :

ՎԵՐԻՆ ԴԱՍՏՏՈՒՆ :

ՌԱՅԻՆԱՆ Թ. Խ. Արեւուստ՝ — (ՍՍԻՒ ՄԱՏԻՏ
Չառնէայ Թատարաւորէան :

Մարիամ Միշտա Աւետ — Կարանայ Կանոնց :

Սառա Յ. Գ. Գրիգոր — ԲՆԱՐ ՈՍԿԻ Գոնն ճա-
տարակիւս-Եւեան :

Էդիտարիթ Վ. Գրիգոր — Կարանայ Կանոնց :

Հւրիսիթ Անա Մարիամ Յ. Աշտուղ — ԾԱՄԻ ՈՍԿԻ-
Չառն Սուր Եւեան Եւեան :

Մարիամ Յ. Աշտուղ — Սոս և Սոնգիդի :

Անա Մ. Ս. Յովնան — Մահիկ Մարգարիթ վտան
յատարակիւս-Եւեան :

Մարիամ Խ. Միշտա — Ատրանիկ :

Եդիտարիթ Յ. Յովնան — Կարանայ Կանոնց և Պա-
տարակ :

Մարիամ Կարանան — (ՍՍԻՒ ԳՎ) Չ Չառն Հայ
վայել Չառն-Եւեան :

Մարիամ Խ. Յովնան — Sacred Gift մատն դա-
մանակի յատարակիւս-Եւեան :

Խաչիկարիթ Մ. Յովնան — Ատրանիկ Մանկանց
Կատարիկ Մ. Յովնան — Չարս Երկից :

Էդիտարիթ Յ. Մովնան — Մանայ արծաթի և Ա-
տրանիկ Մանկանց :

Կատարիկ Յ. Գ. Գրիգոր — Սոս և Սոնգիդի :

Իւրաքի Մ. Յ. Միշտա — Կարանայ Կանոնց :

Մարիամ Մ. Չ. Երեմ — Գրիգ Եւեան :

Իրաչա Խ. Յովնան — Մանայ արծաթի և Ատր-
անիկ :

Հւրիկ թ. Խ. Արեւուստ՝ — Ատրանիկ Մանկանց :

ՆԵՐՔԻՆ ԴԱՍՏՏՈՒՆ

Յովնանիկ Խ. Մարիամ — Չարս արծաթի և Պա-
տարակիւս-Եւեան : Եւեան և թարգմանու-
թեանց :

Խաչիկ թ. Խ. Արեւուստ՝ — Ատրանիկ մատիւս :

Մարիամ Հնդիկ — Sacred Gift

Ստեփան Յ. Մանուկ — Երեւանայ :

Լուկա Գ. Յովնանիկ — Բատարան Անդղիտցի :

Յովնան Եւեան — Երեւանայ :

Ստեփան թ. Երեւան — Ատրանիկ :

Գ. Խ. Յ. Մանուկ — Ատրանիկ Մանկանց :

Կարանայ Ս. Եւեան — Սոս և Սոնգիդի :

Յովնան թ. Խ. Սոս — Կարանայ :

Կարիկ թ. Խ. Չ. Երեւան — Անդղիտցի Կրիգ :

Մարի — Յ. Մանկանց — Աւետարան :

Ստեփանայ Կարանայ — Ատրանիկ Տարիկան :

Չարսիկ Սարանայ

Կատարիկ Չարսիկ

Մ'ի Սիմոն Խաչիկիկան

Չարսիկ սառա եւ երկ Չարսանիկ և ընտելի
ի հարանոց մերստ՝ վտան որոյ արաչի միշտ զիւ-
թիւն ուղեւ :

'Ի վերջոյ յոտն յորեաւ Արեւմտ-
արատիւ տէր Յովնանիկ Խաչիկան ,
և ուղիւս զքանի իւր տա զատա աշտ-
կերտաց ասոյ . "Միշտի մանկանք ,
Արեւ ամենակալ եղ զարեղի իւր յամիս"
'ի վերուստ Մ'եծի լիւրին Մ'ատեայ
առ 'ի 'նչան Հաշտոյ լիւրի իւրոյ ընդ
միդուցեալ սղգ մարդիկն , բայց առա-
ւել չքնաղագոյն քան զժառանգն երկին
ինձ այսոր գլխի լիւրի . նորա՝ որով
զսկիւղին այսր շարակալ . 'ի Մ'արդու-
սիրակունիկն մեծ արար զհանգէս սղ-
գային զրազիւսութեան , և զլիւրձն 'ի
Առաւարան կրթարանիս Սուրբ Սան-
դիտոյ : Իրջանիկ դար ձեղ . յորմե-
թեպեալ մեք զարիկ մնացեալք՝ ու-
կայն 'ի ձեզ արդ յոգիս վայելիւք
զպէսպէս քաղարկ թիւնա նորա , զու-
նացարուք ուստիւք և դատեալք իմ ,
միակել և ևս զարբառն Հայրենի , ո-
րով եկեղեցի անյաղթ մնայ , և հառա-
ւորն՝ անուարիկան : Չանացարուք , և
Խարճերուն ամենակալ զարդադուցե-
զձեզ շնորհաց 'ի շնորհս՝ 'ի փառս և
պատիւ Հայաստանեայ աշխարհի ,"
Ապա զպաւստիկն տուցեալ ոմնե-
ցուն՝ դարձաւ առ վարժարանի՝ և
ասոյ . "Մ'առ ամենիկունն սրբեկս ար-

ժամեաց բաշխեցիր, և ինձ մնաց քեզ
ինքեան սրբոքս բարիս բաշխել, ինձ՝
ազգութեամբ և ուրախութեամբ ։”

Կոտեի Գրէնը ասէ ինչեւս Է ինչիւնսն Էրազմոս
յաւագո Սեւեանայ ընդդէմ Սիբուի ։

Ամաք էր մեզ, ասէ Ենդիլիման,
լիովին պատասխանել Բարեկամին
Հնդկաստանի՝ յարադս անցից քէլու-
մայ ընդդէմ Սիբուի, բայց Հայկազուն
բարեկամք մեր արդէն իսկ ծանուցին
մեզ՝ թէ գիտաւորեալ իցեն ձեռն՝ ի
գործ արկանել և քոյնպիսի յանդի-
մանութիւն ածել ի դէմն Բարեկա-
մին՝ զորպիսիս պահանջին յաջադանք
նորա զնախկին և զնախաձեռն ար-
գէ՝ աւտի մնայ միւզ մի կամ վերկուս
հայեցողութիւնս առնել՝ զվերաբե-
րեալս կարգի հաղորդակցութեան աղ-
ղայ ընդ ազգս ։

Օտարմանաճք, զի բարոյէ Բարե-
կամն, թէ ոչ զիտէք և թէ Հայք
ընտկեալ ի սահման Տէրութեան
Արեւելեան Հնդկաստանի՝ ունել կա-
րէին զայն սովանայն արտուտութեան
զոր միանգամ ունին ընտ. թեամբ ձը-
նեալ հպտասկիք նորին Տիկնութեան
Իրքն այնքան են յայտնի, և այն-
քան մէկսք հասան յաւանան որի-
նաց ի մերայ այսի կապակցութեան
Հայոց ընդ կառավարութեան Արե-
ւելեան Հնդկաստանի՝ մինչ անհնա-
րին լինի անց առնել զնաքոք ։

Բարեկամն ընդունի թէ կայցէ դաշ-
նադիր իմն և բազէ յայնմանէ ըզ
պարբերութիւն ինչ՝ յարամ պիտա-
ւոր մասունք մի առ մի յառաջ բե-
րեալք են, Բայց իսկոյն գհեալ բերէ,
“բայց կարծեմք բանականաբար խնդ-
րի՝ առանց մեղանչելոյ ինչ ընդդէմ
Հայոց՝ թէ պոպիսի գաւն, կուտ
յընկերութենէ Ա. աճառական անձ-

նադրաւից, ի ժամանակին՝ յորում ի
վիշառ և ի նեղութեան կային նոքա
ընդ մեծաւն Ս. զալաւ, պարտու-
րեցէ զնոյն ընկերութիւն, յորժամ
բազմեալ ի դաշոյս Առաջին մեծի,
և թէ պոպիսի ուխտ կուտ վասն
դիւրութեան առի և որոյ կարիցէ՝
հիմն լինել քաղաքական իրաւանց,
և թէ արտուտութիւնք գործառնին
համարիցին իբրեւ իրաւունք քաղա-
քակցութեան ի տէրութեան՝ առ որ
աւարածեցան և կոխեաց այն գործա-
տուն, թէ ոչ ։”

Բարեկամն միշտ գանգաւէր թէ
քաղաքակտեալ իցէ որոմաճք բարոյ-
սականութեան Հիսուսական աղան-
դաւորաց, բայց եթէ չգրէր ինչ ա-
ւելի քան զվերոյ գրեալ հաստատդ,
տարտամեցա յանկէր արդեօք և ըզ
դիւսաւորն ի կարգէ նոցա՝ գտանել
թէ ցորչափ առաւելոյր բարոյական
նութիւն իւր քան զՆիսիորաւայն և
զՍանքեզայն, Դաշն չկարիցէ տար-
աւորել զիղմն հզօր՝ բոտ որում
և ս և՝ հզօրացեալ է, Բայց նոքա
որք յայլ պարոյս ուսան զբարոյա-
կանութիւն, ոչ համարին թէ յաշ-
ղուածք աղիցեն ինչ դաշնին ։ Ա-
պօրէն ճոխացելոյն յառաջ բերել
զգանձա իւր՝ իբրեւ պատճառ չվարե-
լոյ զպարտա իւր՝ սրով և ճոխացան ։
Ոչալի Բարեկամն՝ որ ասէ, թէ այս
դաշն եկաց, յորժամ Ս. նեղութիւնն
ի նեղի կայր ի Հնդկաստան — Սո-
ւանայ, զի կողին Բուսթայի յանձ-
նեցաւ Աւալին Անդղիոյ՝ միահնձան
իշխանութեամբ հանդերձ՝ իբրեւ մասն
օժտի Տիկնաճն Կառարինեայ, և ի
թաղէն շնորհեցաւ Արեւելեան Անկի-
րութեան՝ յամին 1668 ։ Ի յաջորդ
1687 ամին եղև կողին ինքնակալու-
թիւն իմն քաղաքակ իշխանութեամբ

ի վերայ կալուածոց բնկերութեանն ,
և առ նովին Ժամանակօք ընկերա-
թիւնն հրաման ընկալաւ ի թագին
սրտեբազմ և հաշտութիւն առնել ընդ
ամենայն բնքեակալոյ Հողկատասանի :

Ստանաւոր եղանակ քնակելոյ ըն-
կերութեան ընդ մեծան Սուրբաւ ,
նչ կարէ ազգել ինչ իրաւանց երորդ
կողմանն , որ նայն է ասել , թէ Ար-
քայն Հանձմար չկորէ առնել ըզ
գաշն ինչ առեարտկան՝ ըստ որում
ի ներքոյ է Ղայսերն , ոչ նոս ա-
ռաւ յուրութիւն տէրութեանն բնկերա-
թեան աղէ է ինչ իրաւանց երորդա-
կան կողմանն , քանզի եթէ կարէր ,
նովին իրաւամբ յառաջ բերելու
իսկէր և ի նաւաղութեան իշխանա-
թեանն :

Սկզբունք են իրաւախօհից՝ թէ
“յորժամ չիցէ պայնան նշանակեալ ,
դաշն՝ յառաջ բերող մշտնջեհաւոր-
ութեան՝ պարտի համարել մշտնջեհա-
ւոր ,” Ասած է Հնոց և նորոց մի-
անդամոյն , թէ՝ “եթէ ոք կալի , և
սրբազ և արձակ ստացալ ցանկից թէ
ինքն դայս ինչ ոչ արար , ոչ կարէ ,
և ոչ խի ների ի մէջ մեծանել ա-
ստաց կալ և կատանս , դորս չիցէ
յիշատակեալ ի դաշնն ,” Ասէ եթէ
Բրիտանական տէրութիւնն որ ետ դայն
իշխանութիւն , և Արեւելեան ընկեր-
ութիւնն որ ի գործ եղ դայն իշխա-
նութիւն կապեալ իցին դաշնաբն՝ ան-
հաւաքակեի հաւատարմք իմն են :
Չասի թէ Քրիստ ինչ յառաջ եկն ի
դաշնն : յայտմանէ Հոգեբազոյն կող-
մանն : Բայց յայտ է , թէ ոչ բնաւ առ-
ջանել Հոգեբազունին զայն , մեծ ա-
նկրաւորութիւն լինի նոցա՝ որք դան-
ձինս և ընտանիս եղին ընդ հովա-
նէտ Բրիտանացոյ , աղօթատն հա-
ւատարմութեան ազգին : Արդարեւ բա-

րեկամե ինքնին ընդունի դայս յա-
ռնին՝ “եթէ Հոյ բնակիչք այսր նա-
խագահութեան Հոգեբազ լինիցին մեզ
ի վայելումն այսց իրաւանց և արտա-
նախեանց՝ որք Բրիտանական Հոգե-
ատկաց պատկանին՝ ոչ աղքատագոյն
լինիմք նովին՝ և ոչ պակաս տրա-
խամիր :”

Ի և միւս շիտթութիւնն ի դրու-
ածս բարեկամին ընդ մէջ Սէրասան-
բեան և Բարսի : Սէրասանն ոչ միւսարան
եղե վառն յետ առանալոյ զալոյժ 12
առ. փեռոցն , այլ բողոքեաց վասն տա-
րապարտաց բանդարկութեան , Ամ-
բոտանեալն առ եղանակաւսր դատա-
ւորն ոչ աղէր այսմիկ , կարելի էր
թէ նա յետ ապրիլս զտոյժն , և յայնմ
վերջանայր բանն , այլ յանցանքն
անպատիժ մնայր : Պահարդոյն առեանն
նչ բնդարձակեաց դիշխանութիւն իւր ,
(որպէս բարեկամն ասէ ,) և ոչ խի
յիւրի այսմիկ : Օրենք ասն իշխա-
նութիւն դատաւորաց նորա ի վերայ
ամենայն Բրիտանիկ Հոգեատկացն ի
բանդարտ : Ստիպարութեալ ազատք են
ցարչափ համեմատ օրինաց դործի-
ցեն , և ոչ թէ համեմատ կամայ ,
և արտաքոյ օրինաց : Եթէ կարէ մա-
ղխարտոն դաշնաբանել դարաբս իւր
որ և իցէ օրինաք , որտեղէ , խի եթէ
նչ՝ իցէ բանդարկութիւն միաժաման
կամ միամեայ , որովհետեւ ի զուրէր ,
սղալ էր , և որովհետեւ սղալ՝ ար-
ժան էր բողոքանաց սու գերագոյն Ա-
տեանն վառն վիսաւոյ , և ոչ թէ ոմ
բատանութեանն որպէս սղալանակոյն
պատմէ :

Ինգլիզն 8 Յոսիս :

— Ստիպարութեալ լսել ի բարեկամ-
միրմէ , դի Պատուելի Պարոն և Տիկին
Յովհաննէս Բաղրամյան՝ համարժ
գաւակօք , և Տիկին Մարիամ Խ. Ը.
Պէտրգեան հանդիմ Օրիորդ Սա-

ռայիւ գտները իւրով թողելու հայտ
ի 10 Ղեկեմանբերի անցելոյ՝ Պայր-
կուին շոգենաւով՝ յընթացս տառն
աւարդ ամբողջ հասին ի Սուլթան
դան օդափոխութեան :

— ՅԱՄԻԹԻՒՆ ԼԱԳԱՐ նաւով հա-
սին այսր ի Սինիափոլոյ Պատուելի
Պարօնայր Սիման Ստեփաննական
հանդերձ Ստեփաննակ օրդուով իւ-
րով : և Յովհաննէս Սիբուլանեան
հանդերձ Սիբուլէր արդուով իւրով՝
վկայել տառն եղանակի գուարժու-
թեանց մայրաքաղաքիս այսօրիկ :

ԵՐՏԱՐԻՆ

— 1 արդ Ղեկեման գ նա հոռա-
կու Քանդաղայ և փոխադրոյ համ-
բն Սրեկեան Հնդկաստանի՝ Եհաս
այսր յերկատասնեբարդուն ասնցյա
և զինուորական մեծափառութեամբ
էջ յապարանսն իւր : Անուշիմբ զի
օրդէս զինուորական մեծարաւթիւնք
պտտեկցին զՀարպինի յաւերժական
յիշատակօր, նշնպէս և բազաքական
մեծարաւթիւնք պաակցին առ յա-
պոյս Դիւլանակ Ղեկեմանայ : Ազգ
Հայոց ի Հնդկաստան սովին ակնու-
շուքեամբ շարհակալէ մեռմ, և շիր-
հաւոր, միւսունն զյաջագոյ ածն :

— 1 արդ Հարպինի և Սուլթան
պատեբաղմական շոգենաւով յԱնգ-
ղիս ի 10 ամսոյս :

Լմայս 20. Պարսն Կ. Յ. Սար-
գանէս սղմար ժամանեաց ի Սինիափո-
լոյ Յամբը Ուղտի նաւա :

Ի ՍՐԲԱՄՕՆ ՏԵՐ ԿԵԴՈՐԷ ՏԵՐ
ՅՈՒՍԷՓԵԱՆ ՏԵՐ ՍԱՏՈՒԷՆ-ՍՏԻՅԵՆՅ
ՋՈՐԼԱՅԵՑԻՍ

Հարանկեալ :

Այն մարդուք ջորդ ինկ արանս :

Ի տառ նորանոցոյ՝ որ տա քեզ պարճին,
Բոսկանիստ խոտմանք պարճեալ կայ տա մեզ,
Եթէ մէկ պարճուք ի զիկն այդ բային :

Այս օրինակն Հայոց մարդուք :

Յայնիկ քաղաւմ, յոր սիրտ իմ գուարթ,
Եւ ցնց ինձ այնմիկ զհայրական քո սէր,
Ջոր այլու՞մ ժամեւ դասեմք զիկ մարթ :

Ո՛հ հոտեալսն իրիւնքս զայ առիւ
Յաջորդ սինիափոլ յորոց զրկեցայ,
Ընտանեաց իմոց և Յովսէփ դաս իմս,
Թե՛ իւ պարկն եղէ և օտարացոյ :

Թե՛ սիրան քչեարքս աղքատիք բնութեան :
Ո՛րին զայս իմում ի քեզայ ծաղուց,
Ջորս մինչ գտանին սիրով քաղցրութեան,
Կիկիր առեալ խնամեն եւանդիւ հոգւոյ :

Քանի՛ օն և իմ գլուխ բանական :
Յօղոց հանելով ի քու պաշտոյսիմ,
Ջի թողի զՅովսէփ կորն սիրտիմ,
Որոյ քաղցր ծայրին աննշմարէ կարօտիմ :

Ա՛յ ի եղէ լուի զհայն ճորս կրկին
Որ դռնմար (պապա) քաղցրաւորս արդմարս,
Չովայսցանեք ընդ իմ կախաղին,
Անէ կարծիւ զայ իմ երջանիկ անմարս :

Ո՛վ անձն իմ դժբաղս փութալիս աստիկ :
Գնաւ հասնելի չէ քոյ իջեան,
Ջի մաթ զիշերոյն սիրեալ աւանիկ,
Անք հնար անելոյ արբաղէ խոկման :

Երթ ո՛վ տարաւորդ մեռա ի տխուր քուն :
Սպասելոյ այդոյն կարեւալ քեզ դուրն,
Ջի բաղաքս անշին և անպարկույ առն,
Աղետն փայտակ զուր քո արտաղն :

Երթ հնարանք կնոջ դու, բարոյիկ անկայուն :
Որ մարթ փութէ և մարթ թոցէ անկէր,
Պաշտան լարով առ Տէր զիբարուն,
Ունիլ զՀայրական ի վերոյ քո սէր :

Թներս մարթաղի յոս ոսկ արարայ,
Հասանիլ, փառաց նորին զթաթեան :
Եւ բարեբանիլ յառեա յորանայ,
Ջանուն անճկալն Սուրբ Երրորդութեան :

ՎԵՐԶ

ՏՆԱՅԻՆ ԼՈՒՐԻ

ԾՆՈՒՆԴ

Տեկին Կարապետ Գ. Սափակ ծնաւ զուրոյ ի 17
ամսոյս :

ԵՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ

Պարսն Բաղդատար Ե. Տէր Վարդապետն արեւա-
նայտ ընդ Օրբորդ Ստրիանա Ե. Գեորգեան յե-
կեղեցւոյ Անգղիայոց ոյ ի 20 ամսոյս :

Ի ՏՊԵՐԵՆԻ ՈՐԲԱՅԵՆ ԲՆԱԿԵՐՈՒԹԵԵՆ
Ս. Դ. Թաւաղաբեանի Ալեքսեան :